

Příběhy našich sousedů

Miluše Jurášová

1.Klárka:

Paní Miluše Jurášová, rozená Střasličková, se narodila 31. Května 1933 v Brně. Její maminka byla v domácnosti, starala se o ni a jejího staršího bratra. Tatínek pracoval v továrně ve Slatině u soukromníka jménem Erich Roučka. Začala chodit do dívčí školy. Do jejího krásného dětství však zasáhly přípravy na válku....

4.06 – 4.36

“Tak my jsme měli taky takovou přípravu, protože se mluvilo, že bude válka a my jsme šli ze školy a jen tak mimochodem bratr šel s klukama teda , a tam od kostela byly takový schodky, takový betonový lem a tak jezdili na botech, na aktovce a vždycky doma nám říkali -to nedělejte, bude válka a roztrháte to, aktovku a tak, prostě nás už všichni připravovali.”

2.Klárka:

Když začaly zvonit zvony a houkat sirény, které naznačovaly přípravu na německý nálet, lidé ve městech a žáci ve školách se začali schovávat do sklepů a obraných krytů.

4.53 – 5.13

"A tak jsme všichni v ulici dostali příkaz, že musíme prostě, když bude nálet, otevřít ty dveře, aby všichni jako aby mohli, když bude nálet, kdo půjde po ulici, aby mohl do toho sklepa se schovat."

3.Klárka:

Na jaře roku 1939 naše území obsadili Němci a vznikl Protektorát Čechy a Morava.

6.15 - 6.35

"Pak už byla válka a bylo to tak, že zabrali Brno Němci, tu chlapeckou školu zavřeli, tam se nastěhovali Němci a my jsme chodili na ráno a kluci odpoledne a zas opačně."

4.Klárka:

Celé období války prožívali se strachem.

10.32 - 10.50

"Na těch polích měli Němci cvičení, vždycky my jsme spali a ratatatatatata, jak ty děla, jak cvičili, no a my pod polštář hlavu a brečeli, no bylo to hrozný."

22.10 - 22.56

"My v Brně jsme museli do oken plakáty a tam bylo napsaný "V", jako vítězství, a na dveřích, my jsme měli takový prosklený dveře, a na to se muselo takový černý papír, taková rola, do oken taky, muselo být zatemněný, ani svítit se nesmělo a bratr šel, otevřel dveře a šel do prádelny pro něco a on si baterkou posvítit, no ale no Češka se jmenoval, ale dal se k Němcům a šel za zahradou a on to nahlásil."

5.Klárka:

Německý rodinný přítel pan Widerman se našťěstí za bratra přimluvil a díky tomu nebyl potrestán.

Paní Jurášová zavzpomínala i na osvobození Brna a okolí na konci války, kdy se rodina přestěhovala do své chaty ve Strážovicích, kde se cítila bezpečněji než v Brně.

28.11 - 28.16

"A teďka nařízení, že všichni musejí do těch vinných sklepů ....."

30.15 - 30.57

"A tam jsme museli, a teď se vzalo i nějaký jídlo, že, a z celé dědiny do těch vinných sklepů,

a deky a co se dalo, a jak my jsme tam byli v těch sklepech, tak tam byli už Němci a oni měli ty automatický, a to bylo jenom slyšet, a tam byli Rusy s katušama, tak oni s katušama na ně a oni zas důle na ně, a to bylo slyšet hrozně a všeci se modlili.”

6.Klárka:

V té době zažila i mnoho smutných okamžiků.

31.14 - 31.38

”A oni měli dvě děvčata a jak jim chtěla namazat chleba a šla k okýnku v tom sklepě, že ji namaže ten chleba a teď tam vletěl nějaký ten šrapnel, prostě nějaký ten a to sklínku rozbilo a ona jí chtěla to a prostě to děvčátko, no my jsme se kamarádili, a umřela pak, umřela.”

7.Klárka:

Protože dům v Brně byl při náletech zničen, našla si rodina nový domov ve vysídleném pohraničí- ve Staré Červené Vodě u Jeseníku. Paní Jurášová se zde vdala, narodil se jí syn. Pracovala jako lesačka a ve Staré Červené Vodě žije dodnes. Svůj příběh nám vyprávěla s moudrostí a životním nadhledem.

13:07 - 13.14

”To víte, byli lidi dobří i tenkrát i teď a byli špatní tenkrát i teď.”

